

trør ikke, at en saadan Regering kommer, men jeg finder det nuværende Øjeblik højest uskikket til, at man pukker paa sin Ret som Flertal, at man pukker paa, at man endnu fremdeles skal sætte som det øverste, sætte i Højsædet Hensynet til, at det saakaldte parlamentariske System ikke lider Skade.

I denne Forbindelse kunde der dog maaske efter de Udtalelser, der ere faldne fra mange Sider i de sidste Dage, være nogen Grund til at undersøge det Spørgsmaal lidt nærmere, hvad det er, de Herrer forstaa ved Parlamentarisme. Det fremgaar af mange Udtalelser, der ere faldne ikke alene i disse Dage, men ogsaa tidligere, at der er højest mærkværdige Meninger om, hvad Parlamentarismen egentlig er, og navnlig, hvorledes den fungerer her i vort Land. Jeg skal ikke spille Tiden med at komme ind paa en Undersøgelse af dette Spørgsmaal, men jeg kunde ønske at henvise ærede Medlemmer, der maaske have lidt forvirrede Begreber i saa Henseende, til at gaa det Foredrag efter, som blev holdt i Gaar af det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Chr. Reventlow). Det er noget af det bedste, jeg længe har set i Retning af Tydeliggørelse af, hvordan Ordet Parlamentarisme egentlig skal forstaaes, og hvad Parlamentarisme egentlig er. Hvis ærede Medlemmer ville gøre sig den Ulejlighed, ville de maaske faa Lyst til at studere Spørgsmaalet nærmere, og saa har man jo ret god Oplysning i saa Henseende i forskellige fra Engelsk oversatte Bøger. Man vil i alt Fald meget hurtigt komme til det Resultat, at det, de Herrer forstaa ved Parlamentarisme, er af en mærkværdig, en løjerlig Art, naar man sammenligner det med den virkelige Parlamentarisme, som egentlig kun i sin Renhed findes i det engelske Parlament.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne rette et Par Ord til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen). Det ærede Medlem begyndte med at udtale sine Anskuelse om det Ændringsforslag, jeg har været med til at stille, og om Flertallets Forslag. Det ærede Medlem var i Dag, som ofte, ret omhyggelig for at tilkendegive Forskellen mellem sit og mit Standpunkt. Det tager jeg ikke i fjerneste Maade det ærede Medlem ilde op, det er der ikke noget at sige til; men det, jeg vil sige, er, at i Modsætning til, hvad der ofte er Tilfældet med det ærede Medlem, slog hans Logik fuldstændig Sludder. Det ærede Medlem begyndte nemlig med at

kundgøre, hvad jeg vidste i Forvejen, at han vilde stemme for Flertallets Forslag til Beslutning. Saa udviklede han paa Grundlag deraf, at han vilde tilraade Flertallet at tage noget lempeligt paa det parlamentariske Spørgsmaal paa Grund af, at der inden mange Aar kunde vokse op et andet Flertal, der havde andre Anskuelse at bringe frem, og som ogsaa vilde pukke paa Parlamentarismen, og saa vilde det nuværende Flertal have faaet Vaabnene slaaet ud af Hænderne, naar det havde stillet sit Krav for stærkt op. Det var jo Meningen. Men saa endte det ærede Medlem dog med paa ny at kundgøre, at han desuagtet vilde stemme for Flertallets Forslag, som fastholder Parlamentarismen. Der syntes jeg, at Logikken slog fuldstændig fejl; thi hvis der skulde have været Logik i Udtalelsen, maatte Konklusionen nødvendigvis være bleven, at det ærede Medlem sluttede sig til det Ændringsforslag, som jeg og mine Meningsfæller have stillet, idet vi ikke ville indskrænke os til at tilbyde at støtte den Regering, der slutter sig til Folketingets Flertal, men ville støtte enhver Regering, der vil paatage sig de to nærliggende Opgaver: at bringe os ud af Uføret, saa vidt det er gørligt, og saa godt det er gørligt, og at bringe den store Sag til Afslutning, som ikke bør kastes til Side af Hensyn til, at en Forbryder her i Landet har stjaalet nogle Millioner Kroner. Derfor er det, vi have nævnt den Sag, ikke for at tilvejebringe en Forbindelse mellem de to Ting, men tværtimod for at afbryde Forbindelsen mellem dem, idet vi konkludere derhen, at vort Fædrelands Forsvar er af saa eminent Vigtighed og af en saadan Beskaffenhed, at det ikke bør skydes til Side af Hensyn til, at det har vist sig, at et af Regeringens tidligere Medlemmer var en Storforbryder. Den Sag bør fremmes i Henhold til den Beslutning, der var tagen, og som alle syntes at være enige om i forrige Samling, at nu var Banen ren, og nu, naar Rigsdagen kom sammen igen, og Forsvarskommissionen havde afgivet Betænkning, skulde Sagen tages op til Forhandling paa Rigsdagen, saa at den kunde gaa ud til Vælgerne til næste Foraar til de almindelige Valg. Det var Planen, det vide alle, og det vil ingen kunne modsige. Det, vi mene med at gøre de to Ting til Betingelse for vor Støtte af den ny Regering, er for det første, at den vil sætte sin Kraft og sine Evner ind paa, saa vidt det er gørligt, at rense os i Udlandets Øjne for dem Skam og Skandale, der er over-